

Publicerad 2015-01-01 01:09 av Marcus Gabriel Fors

En död svart fågel

Hat hettar till vidsträckt och anspråkslöst,
skräckslagen, hjärtat stannar i ett bröst,
en död svart fågel vilar i bleka händer
en färd vid fyrverkeri där pulsen vänder.

Vänder från frihet till Hels mörka sal,
ni människor av fåfängt förorenat tal
ännu ett liv befläckande era silversjälur,
voro ni mer än livets bakbundna trålar?

En svart fågel som av bud för natten,
känn regn såsom det svartaste vatten
låt dess brustna hjärta tecknet bliva,
som i er åter och åter sönder riva.

Era traditioner skall dränka er sorg,
tills ni flytande missfärgar er egen borg.
Finn en blodröd dom bland bortglömda lagar,
tror ni er säkra från furstar från svunna dagar?

Vi misströsta och förkasta er traditionsdröm,
där ni sitta övergödda och viskar, glöm, glöm.
De liv ni försaka i Narcissus spegelbild minns,
en svart fågel representerar alla vi som finns.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marcus Gabriel Fors med Poeter.se id #42754 innehar upphovsrätten